

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I.P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

100/962

Strâmbe

NOUA PARFUMERIE ȘI DROGUERIE MEDICINALĂ TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tuatele.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bușile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsii uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucurile și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehușe, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisitoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Redacția, Activitatea extrașcolară a preoților și învățătorilor. — I. Kalinderu, Cultura viilor. — Preot Bucevschi, Cuvânt la învierea Domnului nostru Iisus Hristos. — Buletinul Comisiunii monumentelor istorice. — I., Legea monopolizării cărciumelor (III). — Din «Monitorul Oficial». — Dr. Lux, Bătălanul. Barza. Barza cu gușă. Flamingo. — M. Lungianu, Tălcuirea legilor: Constituția. Istoricul ei. — Red., Pomenile și alcoolismul. — I., St. Murat, Starea agricolă a României la finele lui Martie. — Prețul cerealelor. — Lămuriri cititorilor: Societatea «Steaua». — Cronica săptămânii. — Cărți și reviste.

Din ziare și reviste: Răia picioarelor la pasări.

Ilustrațiuni: Vederea mănăstirii Comana. — Bătălanul mic alb. — Barza neagră. — Marabù. — Flamingo.

Pagina glumeață: Chipuri de bețivi.

Activitatea extrașcolară a preoților și învățătorilor.

INȘTIINȚARE.

Cu începere din luna Aprilie revista noastră devine organul central al activității extrașcolare.

D-l Spiru Haret, Ministrul Cultelor și Instrucțiunii, a voit să aibă un buletin în care să se oglindească în întregul ei această activitate, a voit ca toate silințele răslețe ale preoților și ale membrilor corpului didactic să se cunoască și de public și de ei înșiși, ca din încercările și experiența unuia să folosească cât mai mulți și să se poată dobândi rezultate mai importante. Pentru acest scop — avându-se în vedere răspândirea mare a revistei noastre în lumea învățătoarească și în lumea satelor — D-sa s'a adresat nouă și noi am primit cu mulțumire misiunea ce ni s'a încredințat.

De aceea vom avea de aci înaintea o cronică a tuturor manifestărilor de activitate extrașcolară; vom avea îndrumări teoretice și practice adresate acelor care doresc să se ocupe în acest sens, în fine vom da până la 16 pagini peste cele 32 actuale, suplimente în cari se vor publica în parte sau în întregime cuvântările rostite la diferite împrejurări în vederea scopului arătat. Cu tot acest adaus abonamentul rămâne tot 5 lei pe an.

Rugăm dar pe cucernicii preoți, ca și pe toți membrii corpului didactic, a ne trimite dări de seamă, cât mai scurte, asupra activității desfășurate de dânsii în mijlocul societății, cari se vor publica, pe cât va fi cu putință, în paginile rezervate spre acest scop.

Redacția.

CULTURA VIILOR

Peste câteva zile va apărea a 44-a cărticică din seria de publicațiuni populare pe care le publică Administrația Domeniilor Coroanei. Ea va fi intitulată: «Povești despre vițele altoite» de Dobre Rădulescu.

În fruntea acestei broșuri d-l Ion Kalinderu publică o foarte prețioasă precuvântare pe care a binevoit a ne o pune la dispoziție și pe care o dăm aci cititorilor noștri.

În «*Biblioteca populară a Domeniului Coroanei*» au apărut până acum 43 de cărticele, în care se cuprind și monografiile bunurilor ce compun Domeniul Coroanei, cum și un număr cu monografiile câtorva școale, publicat cu prilejul Expoziției Jubilar.

Am fi putut tipări mai multe, dar scopul nostru fiind înstruirea locuitorilor țărani, am avut în vedere raportul în care ne găsim cu dânsii, mai ales la început, când Domeniile erau arendate de Stat, unele pe termene lungi. Atunci, locuitorii de pe ele erau mai aproape de arendași, și noi n'aveam cum să însoțim diferitele noastre povești cu exemple, care, după cum se știe, au mai mult răsunet decât cuvintele.

Am mai ținut apoi seamă de priceperea locuitorilor, de trebuințele cele mai grabnice și de puțința realizării lor. Aceste două din urmă au avut toată grija noastră, căci sătenii români se plângeau de mult că n'au destule mijloace de trai. Ca și acum, ei atribuiau aceasta lipsei de pământ, deși se știe că pricina nu e numai lipsa de pământ, ci și alte neajunsuri de care suferă.

Nu intru în amănunte în această privință, fiindcă am avut pri-

lejul să le dezvolt la mai multe congrese în cei doi ani din urmă. Voiu spune numai, că după câteva cărțițele cu cuprins mai general, am trecut la scrierile curat agricole, dând întâietate celor cari puteau să învețe pe săteni cum să îngrășe pământul, cum să-l muncească și ce plante să cultive pentru a avea roade mai bogate. Iar pentru a da acestor subiecte toată întinderea ce merită, m'am adresat dela un timp chiar agenților Domeniului Coroanei și în special acelor care au mai tipărit lucrări sau articole în ziare și reviste speciale.

Între aceștia e și d-l Dobre Rădulescu, absolvent cu diplomă al Școlii Centrale de Agricultură dela Herăstrău, care a fost întrebuințat întâiu la replantările de vie pe Domeniul Segarcea, iar acum e însărcinat la Sadova cu înființarea viilor pe nisipurile sburătoare.

La luarea în regie a Domeniilor Coroanei, aproape nu se aflau vii pe ele, afară de așa numitele «cu otașniță».

Azi se găesc vii altoite pe toate Domeniile de câmp și din regiunile colinelor. Mai multe sunt însă la Sadova și Șegarcea din județul Dolj. Astfel, la Șegarcea *Secția viticolă* ocupă o suprafață de 193,78 hectare, între care sunt:

83 hectare vie producătoare, altoită,
 25 » » americană pentru producerea port-altoilor și:
 15 » » teren pentru școala de altoi.
 Restul de:

70,78 » e parte ocupat cu plantații de richită, cu plantații de salcâmi pentru araci și cu plantații de duzi, parte e folosit la cultura nutrețurilor pentru caii întrebuințați la cultura viei sau e acoperit cu drumuri și construcții. Până acuma s'au clădit: locuințe pentru personalul secției, grajd pentru caii de muncă, atelier de altoit și de stratificat altoii, reinize și locuințe comune pentru muncitori. În anul curgător se va face și o crămă mare cu pivniță sistematică.

Port-altoii ce se întrebuințează sunt de viță americană de mai multe varietăți, ca: Riparia și Rupestris cu hibridii lor, iar ca altoi s'au ales cele mai bune varietăți indigene și streine, atât pentru vin, cât și pentru strugurii de masă.

Tot așa la Sadova, unde s'au plantat 154 hectare viță nealtoită pe nisipuri până acuma neproductive, în care rezistă contra filoxerei și le dă o valoare destul de mare.

Scrierea de față se întemeiază pe aceste lucrări și o publicăm cu plăcere, fiindcă rezultatele dobândite întăresc folosul poveștelor ce cuprinde. Aceste roade ne îndeamnă, totdeauna, a da plantațiunilor de vii pe domenii o dezvoltare și mai mare în viitor.

Filoxera a păgubit pe toți proprietarii de vii, unde a ajuns. Mai rău decât mării podgoreni, au fost însă loviți sătenii, care în anii când nu se făceau grâul și porumbul, își găseau adesea scăparea în rodul viței, în special cei din regiunile deluroase la care viile sunt indeletnicirea de căpetenie. Această pagubă o resimt și azi mulți dintre ei, pentrucă unii, neavând mijloace, n'au replantat viile, iar alții din lipsă de știință n'au știut să le ocrotească, cum au făcut o parte din mării proprietari.

Pentru a da o idee de întinderea viilor distruse de filoxeră, amintesc aci, după publicațiunea Ministerului Agriculturii: «Ro-

mânia 1866—1906», că viile acopereau în 1865 o suprafață de 95.876 hectare. În 1872 recensământul fiscal a constatat 121.616 hectare, iar în 1904 numai 97.883 hectare. Nu se cunoaște care eră suprafața viilor în 1884, când filoxera bântuia cu destulă furie în unele părți ale țării, căci atunci nu se înregistrau datele statistice agricole; se poate evalua însă la cel puțin 150.000 hectare, judecând după creșterea dintre 1865—1872, care a fost de 25.740 de hectare. În curs de 22 de ani, dela 1884—1904, am fi pierdut dar peste 52.000 hectare de vii, fără a ține socoteală că de prin 1897 au început și la noi replantările, care în 7 ani au dat de sigur o creștere simțitoare.

Filoxera a pustii viile și în alte țări, dar podgorenii, văzând dezastrul ce-i așteptă, s'au grăbit să caute mijloace pentru replantarea lor. Astfel, îndată ce au aflat de vițele americane, au început întâi încercări și apoi lucrări în mare, unii pe seama lor, alții în tovărășie. Astăzi au vii regenerate, cari rezistă filoxerei și sunt mai rodnice decât cele dinainte.

Filoxera s'a ivit la noi prin 1878—1879. Încercările pentru combaterea ei au început prin 1884, iar replantările de prin 1897. De atunci unii din marii podgoreni și-au refăcut viile, după cum zisei, iar alții sunt pe cale de a le sfârși. Numai sătenii au rămas în urmă, fiindcă n'au, din nenorocire, încredere în noile vițe.

Pentru locuitorii noștri am înființat pe lângă fiecare vie câte o pepinieră, din care li se dă altoii trebuincioși. La Șegarcea această pepinieră e chiar foarte întinsă, dată fiind trebuința mare ce se simte.

La 1899, când a început căutarea Domeniului Șegarcea în regie, locuitorii aveau 908 hectare de vie cu otașniță, care fiind însă atacată de filoxeră și de mană cu mai mulți ani înainte, a dat ultima recoltă la 1900. În 1904 Administrația Domeniului Coroanei a făcut o înțelegere cu sătenii, cedându-le tot în fostele vii, însă la un loc și numai în terenul cel mai bun, o suprafața de de 311 hectare, spre a o replantă cu viță americană în timp de 3 ani.

Am avut multe greutăți până am putut cădea la această învoire, căci locuitorii pretindeau numai că viile lor sunt cu otașniță, dar nu puteau dovedi îndestul acest drept, potrivit dispozițiilor din legea Caragea. Cu toată îngăduirea ce le-am arătat, unii din săteni, și anume cei din Lipov, erau chiar nemulțumiți, așa că a trebuit să uzăm de toată răbdarea noastră pentru a-i hotări la replantarea viilor, știind cât de folositoare le vor fi în viitor.

La început această replantare a mers foarte încet, mai ales din nepăsare și lipsă de încredere în vițele altoite. Din anul trecut însă, sătenii, văzând roadele obținute din viile plantate de Domeniu, au prins curaj și au început să replanteze cu mai multă stăruință.

Astfel, de unde în 1907 nu replantasera decât 68 hectare, acum au peste 200 și în anul viitor, credem, că toată suprafața de 311 hectare va fi replantată.

La Sadova locuitorii aveau, în 1901, înainte de luarea Domeniului în regie, 288 hectare de vie cu otașniță. De prin 1896, de când viile au fost atacate, locuitorii s'au descurajat și le-au cam lăsat în părăsire, până în timpul din urmă, când, luând pildă

dela noi, au început să le apere contra manei, să le îngrijească mai bine și parte din dânșii să replanteze pe cele distruse, pe cele bătrâne, cum și locurile goale dintre vii.

Pepiniere a înființat și Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, în mai multe părți ale țării, iar Statul a creiat, pentru promovarea regenerării viilor, «*Creditul Viticol*», prin legea publicată în «*Monitorul Oficial*» No. 231 din 19 Ianuarie 1906 și cea sancționată cu Decretul No. 2160 din 24 Maiu 1906. Acest așezământ național acordă împrumuturi până la 3 părți din suma de care au trebuință cultivatorii, cu o dobândă mică și fiind amortizabilă în timp de 15 ani, începând dela al 5-lea an dela împrumutare. Cu alte cuvinte, restituirea banilor se poate face chiar din rodul viei la replantarea căreia au fost întrebuințați. Pe de altă parte micii viticultori săteni sunt scutiți de producerea tuturor actelor pentru dovedirea dreptului de proprietate, via rămânând ipotecată Creditului până la achitarea definitivă.

La împrumuturi sunt admiși și cei cari stăpânesc pământurile cu embatic, otașniță, zecimi, etc., sub condițiunea însă de a obține învoierea proprietarului la ipotecare, sau de a răscumpăra dreptul lui.

După dările de seamă publicate, «*Creditul Viticol*», care și-a început operațiunile pe ziua de 1 Aprilie 1906, a acordat într'un an și jumătate, împrumuturi în sumă de Lei 1.554.550. Din această sumă a achitat împrumutaților cea mai mare parte, iar restul se va plăti treptat cu înaintarea lucrărilor.

În timpul din urmă a crescut mult și numărul pepinierelelor particulare pentru producțiunea altoilor, așa că e de nădăjduit că în puțină vreme vor fi replantate, atât viile marilor podgoreni, cât și ale sătenilor. Dacă cei dintâi au mai multe mijloace, nici micii cultivatori nu mai sunt fără ajutor, ca înainte. Azi avem, afară de «*Creditul Viticol*», numeroase bănci populare, la care pot găsi sumele de care au trebuință cu o dobândă relativ mică. Azi, spiritul cooperativ e redeșteptat, și în măsura în care se va simți nevoia, va cuprinde de sigur și pe sătenii proprietari de vii și chiar pe aceia cari, având locuri potrivite, ar voi să le înființeze din nou. E de dorit ca tovarășiile de acest fel să ia în programul lor și înființarea de pepiniere comune, căci acestea reduc prețul viței altoite.

În sfârșit doresc ca cultura viei, care eră odată la noi în floare, nu numai să câștige ce a pierdut, ci să se întindă și mai mult. Sunt în țară destule locuri pe cari sătenii le pot planta cu viță de vie și chiar trebuesc plantate, căci gospodarul bun nu trebuie să scape nici un petec de pământ, fără a trage foloase.

Voiu fi foarte mulțumit, dacă povețele ce dăm în această cartică, vor fi urmate de cei cărora sunt adresate, și dacă, cât de puțin, alți săteni vor găsi într'insele un îndemn a se îndeletnici și ei cu cultura viei.

La sufletul și gândurile poporului trebuie să avem și inima și mintea deschisă; din aceasta isvorește cea mai curată dragoste, care ne dă dreptul să nădăjduim în viitorul lui, cu atât mai mult, cu cât se vor găsi mai mulți cari să fi înțeles aceasta.

Ion Kalinderu

Cuvânt la învierea Domnului nostru Isus Hristos.

(După A. Manastyrski).

Sraților creștini! A trecut Sâmbăta. . . O noapte liniștită s'a lăsat peste târgul Ierusalim. Arhieriei și bătrânii jidovilor dorm liniștiți, căci Acela care a îndrăznit a se numi pe sine fiul lui Dumnezeu, zace acuma muncit, răstignit și mort în mormânt. De ce să se mai tulbure ei? Buzele lor zimbesc bucuroase. Dorm liniștiți și fariseii, căci doară l-au biruit pe învățătorul cel mare din Nazaret. Tot așa se hodinesc și Eseii și Saducheii, căci l-au doborât pe fiul Mariei, care a împrăștiat printre poporul jidovesc învăătura aceea, că după moarte are să înceapă omul o viață nouă, că sufletul omenesc este nemuritor și are să dea odată seamă pentru faptele sale. . . Ce învățături proaste, ce mai minciuni și aceste, că după groapă are să fie altă viață, că sufletul omului să fie nemuritor și să steie odată la judecată!?

Aceste-s numai niște închipuiri, niște năluci, niște visuri!

Învățătorul cel primejdios a murit și abia de acuma vor înflori învățăturile noastre! Astfel visau aceștia cu toții.

Învățăceii și credincioșii învățătorului Iisus însă dormeau un somn plin de jale și de griji. Ce va fi oare de acuma? Acela făgăduise, cum că va înnoi toată lumea, și iacă el zace mort în mormânt! Zicea că el este *viața și adevărul* și iată-l acuma mort și fără simțire, iară învăătura lui o-nălucă! El se făleă, că este fiul lui Dumnezeu, împăratul lui Izrail, și acuma zace în groapă, ucis și acoperit cu o piatră grea!

S'au dus toate nădejdele, au pierit toate așteptările cele frumoase, despre cari le vorbiă învățătorul lor. O jale adâncă a cuprins inimile lor și lacrimi amare curgea pe fața lor.

Muerile cele evlavioase, cari au văzut muncile cele sângeroase ale prea bunului lor învățător, cari au văzut cum i-au pus cunună de spini pe cap, cum l-au împuns cu sulița în coastă, apoi cum l-au coborât de pe cruce, l-au pus în groapă, l-au învălit în giulgi și au prăvălit o piatră grea peste mormântul lui, — pe aceste nu le cuprindea somnul. Ele de jale și de durere nu puteau închide ochii, ci gândiau în acea noapte fioroasă la acea nedreptate mare, ce i s'a întâmplat prea scumpului Iisus. — El a propovăduit dragostea, și pe dânsul l-a ucis pisma; El a vorbit numai adevărul, și lui i sa făcut groaznică nedreptate; El a zis să iubim și pe vrăjmașii noștri, și pe dânsul l-au părăsit și prietenii cei mai deaproape! Așa gândiau aceste inimi blânde despre mântuitorul cel ucis de dușmani. . .

Eară după ce a trecut Sâmbăta, Maria Magdalina, Maria lui Iacob și Solomia, au cumpărat miresme, și s'au sfătuit între olaltă să-i facă scumpului lor învățător cea mai de pe urmă slujbă. Ele s'au pus la cale să se ducă la mormântul lui Iisus și să ungă cu mirezme trupul lui cel plin de rane, ca măcar asifel să-i mulțumească pentru tot binele ce l-a făcut lor și oamenilor. Naria Magdalina și Maria lui Iosie au văzut unde l-au pus pre dânsul și au făgăduit și celorlalte mironosițe, că le-or duce acolo.

Și foarte de dimineată, încă înainte de răsăritul zorilor se iau femeile cele evlavioase și se duc spărioase spre mormântul scumpului lor învățător. Ele nu merg drumul drept, ci cotesc pe cărări neumblate, ca nu cumva să le întâlnească cineva. N'o fac ele aceasta de frica fariseilor, cari le-ar putea pedepsi pentru atâta îndrăzneală, ci mai mult, ca nū cumva întâlnindu-le oarecine să le oprească de a-și arată dragostea față de Iisus, învățătorul cel bun. De aceea aleargă ele fricoase și neliniștite uitându-se când într'o parte când în alta și întrebându-se una pe alta, oare cine ni-a răsturnă piatra de pe ușa mormântului?

După un drum ostenitor ajung ele cu ajutorul lui Dumnezeu la mormânt tocmai când răsăria soarele și cu lumina să cea aurie străluceă locul cel plin de jale și de durere. Ele își ațintesc privirile spre groapă și când se uită mai aproape văd piatra cea foarte mare resturnată de pe mormânt. . .

Ce să fie aceasta? . . . Unde-i straja? Ajuns-am noi oare la mormântul ce-l cătăm? . . . Ele sie-și singure nu-și mai credeau. Deschid apoi mai bine ochii, — și ce să fie aceasta, ce li se năzarește? În partea cea dreaptă a mormântului sta un tânăr îmbrăcat în straie albe. Frică mare le-a cuprins pe sărmanele femei și au amuțit. . . Tânărul însă le grăește cu glas dulce: Nu vă temeți! Pe Iisus Năzărineanul cel răstignit îl căutați? El s'a sculat, nu este aici — iată locul, unde l-au pus pe dânsul! . . . Ce? . . . A înviat Iisus? se poate să fie aceasta? Nu l-au ucis cu totul? El e Dumnezeu adevărat? El a înviat singur din morți? Doamne, când vor auzi despre aceasta apostolii și prietenii săi! dar când vor da de aceasta și învățații și mai marii poporului! Ce bucurie pentru credincioșii lui, dar și ce rușine pentru dușmanii lui! . . .

Astfel de gânduri treceau repede prin mintea muerilor, și cum sta lângă groapa cea goală a lui Iisus tânărul înger le mai grăește: «Mergeți de spuneți ucenilor lui și lui Petru, că el vă așteaptă pe voi în Galileea, acolo îl veți vedea pe dânsul, după cum v'a spus mai nainte».

După aceasta s'au întors femeile dela mormânt și au fugit în oraș pline de frică și de spaimă și nimănui n'au spus despre aceasta, că se temeau.

Eară Isus după ce a înviat s'a arătat mai întâi Mariei Magdalinei, din care scosese odinioară șapte draci, și aceasta a mers de a spus celor ce au fost cu dânsul, adică apostolilor, cari plângeau și se tângueau. Dar acești, dacă au auzit, că El este viu și că ea l-a văzut n'au vroit să creadă.

Apoi s'a arătat Isus și la doi învățăcei, când mergeau ei în țarină, și aceștia au mers apoi și au spus și celorlalți, dar ei și pe aceștia n'au vrut să-i creadă. Abia la sfârșit s'a arătat El apostolilor săi, pe când erau toți unsprezece la un loc și i-a dojenit pentru necredința și învățtoșarea inimii lor, că n'au vroit să creadă celor ce l-au văzut după ce a înviat. Abia atunci au crezut și apostolii și împrăștiindu-se au propovăduit învierea lui din morți prin toată lumea.

«Acuma a înviat Hristos și iadul s'a surpat; a înviat Hristos și au căzut Dracii; a înviat Hristos și se bucură îngerii; a înviat Hristos și vieța a început; a înviat Hristos și moartea s'a omorît, căci cel ce a înviat din morți ni-a deschis noauă după groapă vieța cea veșnică!»....

Astăzi serbăm aceasta biruintă a învățătorului lumii Hristos. Și această sărbătoare măreață și mai luminată între toate sărbătorile, cade tocmai primăvara, în partea cea mai frumoasă a anului; ea cade tocmai atunci, când din toate părțile se arată vieță nouă și toată firea învie. Toată lumea cea frumoasă se înveselește: pomii înfrunzesc și înfloresc, pe imașuri și pe câmpuri crește iarba; păsările se întorc din țări străine și umplu văzduhul de cântecele lor cele plăcute; grăunțul, pe care l-a aruncat plugarul în pământul jilav, a incolțit și a învieat spre o altă vieță. În scurt toată firea învie și vestește învierea din morți a lui Hristos cel dădător de vieță; din toate părțile ne înconjură minuni; toate vietățile pământului învie și prin văzduh pare că auzi șoptind: a înviat, a înviat!

Deie Domnul, fraților, ca cu învierea lui Hristos să înviem și noi cu toții încă aice pe pământ. Să înviem adecă din moartea păcatelor celor multe și stricacioase. Să înviem din beție, din lene, din înșălăciuni, din furtișaguri, din desfrânări, din dorul după procese și din orice fel de certe. În locul acestor să învie în inimile noastre: *credința, dragostea și nădejdea* în D-zeu, cel în sfânta treime; să învie în noi dorul după *fapte bune și plăcute înaintea lui D-zeu și a oamenilor*.

Cu sosirea acestui praznic strălucit să năzuim, fraților, cu toate puterile noastre la o viață nouă, și plini de nădejde, că vom și ajunge odată acele zile fericite să lăudăm dimpreună cu îngerii din cer sfânta înviere a lui Christos cântând: «Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând, și celor din morminte vieță dăruindu-le!»

Preot Bucevschi.

BULETINUL
COMISIUNII MONUMENTELOR ISTORICE

interesantă publicațiune trimestrială a apărut luna trecută. Comisiunea monumentelor istorice, instituită de lege pe lângă Administrația Casei Bisericeii, a hotărât să scoată de 4 ori pe an un buletin pentruca să «contribuie în măsură putincioasă, la progresul studiilor istorice, arhitectonice și artistice și să rămâie pe viitor o arhivă de icoane cât mai credincioase a stării în care se găsesc azi monumentele străbune».

No. 1 al acestui Buletin cuprinde studii asupra mănăstirii *Comana*, un raport asupra lucrărilor comisiunii în 1907 și numeroase ilustrațiuni.

Reproducem din aceste ilustrații două vederi ale mănăstirii *Comana*.

Comitetul revistei aduce vii mulțumiri d-lui inginer N. Teodorescu, Directorul Manufacturei de tutun din Iași, care a contribuit, ca și fostul director al acestei manufacturi, Huber, la răspândirea revistei printre lucrătorii și lucrătoarele fabricii, fiind citită revista în cei 11 ani de existență de peste 800 abonați toți lucrători. Asemenea aducem mulțumiri d-lui Popovici, contabilul acelei manufacturi, care în chip cu totul desinteresat a strâns abonamentele, trimițându-ne în acești 11 ani, suma de lei 3410,40. Mulțumim cu drag și lucrătorilor și lucrătoarelor, cari ascultând de sfaturile date de conducătorii lor, s'au abonat și au citit și citesc revista noastră, anume înființată pentru sătenii și muncitorii de toate breslele.

Dacă pilda dată de Direcția manufacturii de tutun din Iași ar fi urmată și de alții, cât bine nu s'ar aduce muncitorimei noastre?

Tutulor Băncilor populare abonate la revista noastră li se vor publica bilanțurile gratuit. Prin, urmare rugăm pe conducătorii băncilor a le trimite.

Intrarea mănăstirii Comana.

Yederea mănăstirii Comana.

Legea monopolizării cârciumelor la sate

și

Măsurile împotriva beției.

III.

La sate s'a făcut monopol în privința dreptului de-a vinde băuturi spirtoase și de-a ținea cârciumă. Acest drept îl are numai comuna.

Numai la cârciumile comunale se vor putea desface cu de-amănuntul băuturi spirtoase. Oricine ar cuteză a vinde fățiș sau cu prefăcătorie, ca și cum ar face dar, se va pedepsi cu ștraf de cincizeci de ori cât prețul mărtei. Dacă va mai face și a doua oară astfel de călcare de lege, va plăti ștraf îndoit mai mare și va stă la pușcărie dela o lună până la trei.

Ar putea zice cineva, care știe că prea adesea ori, din nefericire, legile rămân numai pe hârtie, că primarul o mai închide un ochiu sau și pe amândoi, dacă i s'o furișă ceva lei în mână. Deaceea legea a avut grije a pedepsi pe primarul nehartic sau părtenitor cu aceeași pedeapsă ca și pe cel care vinde cu viclenie băuturi spirtoase. Prefectul, administratorul financiar, inspectorul financiar, inspectorul comuna și orice alt inspector administrativ, agricol sau financiar, precum și doctorul plășei au drept a dovedi vinovăția primarului și a-l înaintă la Judecătoria de ocol.

Cum orice primar nu se poate să n'aibă în comună și «prietenii buni», de pildă pe cel ce ar voi să fie el în locul lui, se vor găsi destui cari să-l pândească bine, ca pisica pe șoarece. Deci, ne închipuim că va avea dectulă grije primarul să nu dea de bocluc de dragul celor cari se vor face cârciumari pe ascunsele.

Cine are însă vii sau livezi de pruni, poate bea din vinul sau țuica făcută. De asemenea poate da din ele la lucrători, la argați, la oamenii casei. Mai pot cheltui din băuturi la nunți și pomene. Pot să ducă din băuturi și în altă comună pentru aceleași trebuinți ale lor.

De vândut pot vinde la străini numai cu ridicata. Dacă ar desface cu amănuntul vor păți ca și cei de cari s'a vorbit mai sus că vând pe furis.

Mai mult decât atâta. Oricine are drept a cumpără băuturi pentru trebuințele casei sale și din alte comuni, nu e dator neapărat a lua dela cârciuma comunală. Poate să le păstreze și să le întrebuițeze ca și cum ar fi făcute din via sau livedea sa. Dar nu are voie să vânză cu mărunțișul, căci se va pedepsi, după cum s'a arătat mai sus.

Să vedem ce drepturi și ce datorii are consiliul comunal în privința cârciumilor.

Consiliul hotărește câte cârciume se pot înființa în comună. El priveghează cârciumile ce se vor înființa. Nu se dă voie să fie vre-o cârciumă la depărtare mai mică de-o sută de metri de biserică sau școală.

Nu e bine și frumos ca localul Satanei să fie alături de al lui Dumnezeu; nici locul unde se pierde mintea și se întinează năravurile cele bune, să fie vecin cu școala.

Câte cârciume pot fi într'o comună? Va fi o cârciumă la 150 de capi de familie. Dacă vor fi 299, tot numai o cârciumă se va deschide și numai când se va împlini numărul de 300, se va înființa și a doua. Tot așa merge socoteala pentru cârciuma a treia, a patra și așa mai încolo.

Dacă însă va fi un sat cu mai puțin de 150 de familii, dar cu peste 50, se va putea înființa o cârciumă, dacă satul va fi la depărtare mai mare de 5 kilometri de alt sat cu cârciumă.

În sate cu mai puțin de 50 de familii sau în cele cu mai puțin de 150, aflătoare la mai puțin de 5 kilometre de alt sat cu cârciumă, se va putea înființa cârciumă, dar va putea vinde numai bere și vin, sau numai bere ori vin; rachiu sau țuică, nu.

Cârciumarii căror li se va fi dat drept a vinde numai bere și vin, ori numai bere sau numai vin, se vor pedepsi cu 500 de lei ștraf și cu închiderea prăvăliei, dacă se va dovedi că vând și țuică sau rachiu.

E voie a se înființa cârciume la drumuri umblate, ca să aibă călătorii unde poposi; dar numa dacă nu se află până la depărtare de 3 kilometri vre-o cârciumă alta. La sta-

țiile căilor ferate se vor putea deschide cârciume, chiar dacă s'ar afla în apropiere vre-o cârciumă comunală.

Fabricele aflătoare în comune rurale pot țineă băuturi spirtoase la cantina lor, dar numai pentru trebuința lucrătorilor. Dacă lucrătorii sunt pân la 200, fabrica va plăti comunei o mie de lei pe an. Pentru orice sută sau parte din sută peste 200, va mai plăti 500 de lei pe an. Cei ce scot piatră, cari lucrează la mine, la păduri, sau la lucrări de ale statului, județului sau comunei, vor putea de asemenea țineă și băuturi spirtoase la cantină, plătind după aceeași regulă ca și fabricanții. Dar pentru aceștia se cere ceva ce nu se cere fabricelor, anume să nu se afle pân la depărtare de 3 kilometri vre-o cârciumă comunală.

Lucrătorilor însă, li se vor face plățile numai în bani adevărați, așa ca să nu fie siliți a primi bani de tinichea sau alamă, cari umblă numai la cârciuma stăpânului. Nici plata cu țiduli nu se îngăduie.

Dacă se va dovedi că se urmează dimpotrivă, stăpânul va plăti ștraf de 500 de lei și la a doua dată i se va închide și cantina.

Dacă lucrătorii vor face o societate și vor cere să ia pe seama lor cantina, stăpânul e dator să le dea voie și el să și-o închiză pe a sa.

În comunele unde sunt băi, consiliul va putea da voie să se deschiză ori câte cârciume, dar numai pe timp de 4 luni și $\frac{1}{2}$, dela 1 Maiu pân la 15 Septemvrie. Vor plăti comunei, dela 200—500 de lei, după hotărârea consiliului.

În acele comune însă unde nu-s băi, ci vine lumea la aer curat, numărul cârciumilor va fi regulat ca în orice altă comună de rând. Dar cârciume numai pentru bere și vin sau numai pentru una din aceste două băuturi se vor putea deschide ori câte va da voie consiliul comunal. Însă se vor da la mezat și vor plăti comunei cât va eși.

În comunele rurale, unde sunt la vremi hotărâte bălciuri sau iarmaroace sau târguri, se vor putea deschide cârciume vremelnice pe cât ține târgul. Dar și acolo tot numai cu învoirea consiliului comunal și plătind câte 20 de lei pe zi.

Cantinele și cârciumile vremelnice au a se supune la toate regulile privitoare la cârciumile celealalte, întru cât e vorba de măsurile împotriva beției. Cantinierul are aceleași îndă-

toriri ca și cârciumarul din cârciumile statornice sau vremelnice.

Mai e o măsură bună. Nici o cârciumă nu se va putea să nu aibă vin.

Restaurantele din gări sunt supuse numai la măsurile pentru înfrânarea beției. Restauratorii pot vinde numai călătorilor băuturi ca să le bea ori ia cu dânșii. Sătenilor au voie să vândă, dar, după ce se vor plăti mai întâiu comunei atâta cât cârciumile celealalte. Altfel, 500 de lei ștraf.

Ministerul va închide orice cârciumă, care va călcă legea.

Membrii consiliului, cari nu-și vor face datoria, vor plăti ștraf dela 50—300 lei.

Veniturile dela cârciume se vor întrebuiți numai pentru îmbunătățiri la biserici, școale și infirmerii, pentru biblioteci (cărți) pentru săteni, localuri de conferinți, pentru ateliere unde să se învețe a lucra, pentru poduri și podețe, pentru sădit pomi sau copaci, pentru uscat bălți, pentru înfrânat niscaiva șuvoaie, pentru cumpărat tauri, armăsari, berbeci sau vieri.

I.

Din „Monitorul Oficial“

— No. 283 din 22 Martie cuprinde: Lege pentru modificarea legii licențelor.;

— No. 284 dela 23 Martie: Lege pentru dotarea școalelor primare rurale cu pământ de cultură pentru învățământul practic agricol. — Raportul d-nei Adela Proca despre lucrările congresului de igienă școlară ținut la Londra în August 1907.

— No. 285 dela 25 Martie: Lege pentru modificarea legii jandarmeriei rurale. — Raportul d-lui Controlor al caselor de economie școlară adresat d-lui Ministru al Instrucțiunii.

— No. 286 dela 27 Martie:

Lege pentru aprobarea convențiunii între România și Bulgaria cu privire la delimitarea fruntariei fluviale pe Dunăre. — Raportul d-lui inspector al școalelor de meserii adresat d-lui Ministru al Instrucției de situația absolvenților școalelor de meserii.

— No. 287 dela 28 Martie: Lege pentru înființarea consiliului administrativ permanent.

— No. 289 dela 30 Martie: Modificări introduse în dispozițiunile regulamentelor școalelor secundare relativ la examenele particulare. Lege pentru modificarea câtorva articole din legea Creditului agricol. Lege pentru desființarea impozitului pe hectarul de pruni și înlocuirea lui printr'o taxă pe decalitrul de țuică.

Păserile.

Bătlanul. Barza. Barza cu gușă. Flamingo.

Bătlanii sunt mai multe soiuri. Au picioare lungi. Degetele lor sunt trei înaintea și unul îndărăt. Degetul din mijloc are unghia cu scrijelituri cari o fac să semene a pieptene. Ciocurile lor sunt foarte lungi. Stau necontenti pândind pradă și când o văd răpăd ciocul ca fulgerul de iute, și-o înhață. Pe cap, pe spate și pe piept au pene zburlite, dar vârtoase, cari se întrebunțează ca podoabe. Bătlanii dăunează pescăria, căci mănâncă mulțime de pește. Cuiburile și le fac în copaci sau în papură și stuf. Ouă 5—6 ouă albastrii sau verzii. În timpurile de demult îi vânau cu șoimi învățați anume.

Bătlanul mic alb (*Ardea garzetta*).

Bătlanul cenușiu, în Dobrogea Cocosțarc (*Ardea cinerea*). Are penele de pe spate cenușii-vinete și pe burtă albi. După cap are câteva pene înguste negre. Penele dela coadă sunt și ele negre

Bătlanul roșiatic sau Ceapura (*Ardea purpura*). Are pene ru-ginii închise pe burtă. La aripi are pene negre, iar după cap, două lungi.

Bătlanul mare alb, sau Ceapura albă (*Ardea egretta*). E peste tot alb. Ajunge pân la patru palme de înalt. Penele cele răsfoiate de pe spate și cele două lungi de după cap se vând foarte cu preț și se întrebuintează ca podoabă.

Bătlanul mic alb (*Ardea garzetta*), crește numai pân la două palme. Penele lui seamănă cu ale celui mare; dar nu sunt așa de cu preț.

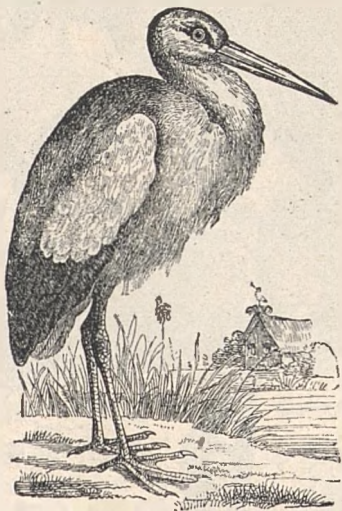
Bătlanul de baltă (*Ardea Stellaris*). Are glas gros. Ai zice că mugește un taur. De-aceea îi și zic Buhaiu, adică taur, de baltă. Trăește în stuhării. Penele lui sunt castanii, cu dungi închise și cu ape.

Bătlanul de noapte (*Ardea nycticorax*). E cenușiu; numai pe pânțele e alb. După cap are trei pene lungi înguste.

Bătlanul crâsteiu (*Ardea ralloides*). Îi zic așa pentru că seamănă cu Crâsteiul (*Rallus*). E nalt de-o palmă și jumătate, ca-staniu deschis, cu pete închise și albe.

Bătlanușul (*Ardea minuta*). E înalt numai de-o palmă. Are grumaz frumos negru, pânțele sur roșiatic și cu aripi negre.

Barza (*Ciconia*). Are picioarele lungi cu degetele împreunate, dar nu de tot; fără peliță între ele, cu pliscul lung și drept.

Barza neagră. (*Ciconia nigra*).

Cocostârcul alb (Moldova), sau *Barza albă* (în Muntenia și Dobrogea) (*Ciconia alba*). E alb, cu pene negre la aripi. Picioarele îi sunt roșii. Iși caută hrana în apele dulci. Mănâncă broaște, lăcuste, alte insecte, ba chiar șoareci și alte mamifere mici, iar, la nevoie, și hoituri. Ucide prada mai mare cu lovituri de cioc și o înghite întreagă. Peste un timp, varsă oasele și părul. Mai pretutindenea îl socot pasăre sfântă. Și i se cade, căci e foarte de folos. Cuibul și-l face din găteje, brazde, lut. În lăuntru îl așterne cu paie, păr, pene, cu cârpe sau gunoiu. Bărbatul ajută la clăditul cuibului și aduce hrană femeii în timpul clocitului.

Se cuibăresc pe case, mai ales pe cele cu acoperiș de paie sau trestie, pe clopotnițe, în copaci. În multe cuiburi se întorc mereu cocostârcii din călătoriile lor depărtate. Ba chiar le păstrează din neam în neam și până la o sută de ani. Femeea face 3 — 5 ouă albe. N'au glas, dar își arată simțirile făcând zgomot din plisc. Stă la noi dela Martie până în August.

Cocostârcul negru (*Ciconia nigra*), e mai mic decât cel alb. Toate penele lui sunt negre, iar pliscul și picioarele roșii. Își face cuibul în copaci înalți. E foarte vătămător pentru pește.

Marabu sau Cocostârcul cu gușe (*Leptoptilus argala*).

Cocostârcul gușat, Marabù (*Leptoptilus argala*). Trăiește în India și Africa. În ulițele Calcuttei umblă cârduri de curăță toate hoiturile și jigăniile. Penele cele albe dela coadă se întrebunțează ca podoabă.

Flamingo (*Phoenicopterus antiquorum*) are ciocul coroiat și nu așa de lung ca Barza. Intre degetele dela picioare are peliță mare, dar nu prea îi place să înnoate. Aripelile lui sunt roșii, cu penele cele mari negre. Incolo peste tot are pene roșietece sau chiar albe. Puii sunt albi cu pete cafenii. Ajunge până la 2 m. de nalt și cu aripelile întinse măsoară 1 m. 7. Trăește în Europa de

Flamingo. (*Phoenicopterus antiquorum*).

miazăzi; iar în verile foarte calde se află și până în mijlocul Europei, dar foarte rar. La noi însă se află destul de des. Cuibul și-l face în chip de căpățână de zahăr. Ouăle și le pune într'o scobitură la vârful țesit al cuibului. Ca să le clocească șade călare pe cuib. Cuibul și-l clădește din crengi de copac. Romanii socoteau limba lui, mare și carnoasă, ca un fel de mâncare din cele mai gustoase și o plăteau foarte scump.

Cosarul, *Platalea* sau *Lopățica* (*Platalea*). Seamănă foarte bine cu Cocostărcul, dar pliscul în loc să fie ascuțit la vârf e lătit ca o lopățică, de unde i-a ieșit și porecla. Intre degete are pe jumătate peliță. Carnea lui e foarte gustoasă. Ouăle au foarte mari zgrunțuri și culoare lor e cenușie roșietecă cu pete ruginii.

Tot aci e pasărea zisă *Ibis*, care trăește prin țerile calde în Africa. Vânează șerpi. De aceea Egiptenii se închinau la ea și o aflăm dese ori îmbălsămată în mormintele lor.

Toate aceste soiuri de păsări, pe cari le-am aretat, după dr. Cihac și după Schmarđa, fac la un loc familia *Ardeidelor*, adică a Bâtlanilor.

Dr. Lux.

TÂLCUIREA LEGILOR

CONSTITUȚIA. ISTORICUL EI.

acă e bine și de dorit ca tot Românul, să cu noască legile țării, cu atât mai mult e de neapărată nevoie, ca el să fie pătruns de punctele cele mai însemnate ale acelei legi mari, numită *Constituție*, temelia și mama tuturor legilor. Aceasta, pentru ca el să cunoască drepturile ce are, în fața cărora atât cârmuirea cât și oamenii trebuie să-și plece capul; și pentruca atunci când va fi chemat să se bucure de ele, să știe calea pe care trebuie să pășască și să poată deosebii binele de rău.

În lungul șir al veacurilor, țările noastre au avut de luptat într'una cu dușmani numeroși.

În urma unui îndelungat războiu, care s'a sfârșit prin pacea dela Adrianopol (1829) Rusia și Turcia ajung la învoială, ca să ia amândouă subț a lor ocrotire, țările românești. Peste doi ani după aceasta Rusia a întocmit o lege, mai bine zis o constituție, care a fost primită de divanurile celor două țări, sub numele de *regulament organic*. (Prin învoiala dela Adrianopol era vorba ca Românii singuri, să-și facă legi; prin urmare Rusia a încălcat drepturile noastre cele mai sfinte). Prin această constituție, se aduc o samă de îmbunătățiri, cari au ajutat foarte mult la ridicarea noastră de mai târziu.

Această constituție, cu toate măsurile bune ce a luat, avea o mulțime de neajunsuri: așa, pe lângă că înlesniă amestecul străinilor (al Rusiei și Turciei) în conducerea noastră, apoi, după ea numai țărani erau supuși la biruri și celelalte dări; pe când de drepturi se bucurau mai mult boerii, bunăoară la locurile cele mai înalte în slujbe nu puteau s'ajungă decât ei.

E adevărat că și pentru țărani această constituție a adus înlesnirea d'a putea să se mute de pe o moșie pe alta; dar li se puneă prin ea atâtea piedici în cât le era peste putință să se folosească de acest drept.

Izbucnind un nou războiu între Muscali și Turci, s'au amestecat în el și alte țări mari și la 1856 după înfrângerea Rusiei, s'a făcut o învoială, iscălită de cele șapte puteri ale Europei, adunate la Paris într'o adunare (congres) pentru pace. După această învoială, țările românești au fost luate de sub ocrotirea Rusiei și Turciei și puse sub supravegherea acelor puteri.

S'a mai hotărît aci, ca să se întrunească în Moldova și Muntenia două adunări, cari să arate dacă Românii voesc unirea acestor două țări.

Aceste două adunări, numite *ad hoc*, adică întrunite anume pentru unire, au răspuns cerând: 1) Unirea principatelor, 2) domn strein cu drept de moștenire, ales dintr'o ramură domnitoare din Apus; 3) cele două principate să-și facă ele singure legile, și'n felul lor de cârmuire să nu se mai amestice nimeni; 4) o singură adunare, și guvern care să pornească dela întreaga țară.

La 1858, prin *Convențiunea dela Paris* deși nu ni s'au dat toate aceste cereri, ni s'a înlesnit totuși puțința de a ajunge odată la ele. Așa s'a hotărît că Muntenia și Moldova vor forma tot 2 țări deosebite; s'a înființat însă la Focșani o *comisie centrală*, care să pregătească legi privitoare la vămi, telegrafe, monedă, armată, cari să fie de o potrivă pentru amândouă țările. Eră dar un început pentru unire. Prin *această convenție* s'a dat totodată *drepturi egale atât la îndatoriri, cât și la drepturi tuturor românilor*.

Cele două țări au ales ca domn în anul 1859 pe una și aceeași persoană, pe *Alexandru Cuza*. Turcia n'a avut încotro și a recunoscut ca bună această stare de lucruri, care de altfel, eră făcută în limitele convenției. Cuza a domnit peste amândouă țările surori, având pentru fiecare ministere deosebite, unul pentru Moldova și altul pentru Muntenia până la 1862, când s'a făcut un pas mai departe și s'a îndeplinit unirea deplină. După mai multe schimbări de miniștri, Domnitorul încredințează frânele guvernului — eră acum unul singur în București — lui M. Kogălniceanu. Acesta a adus Adunărei și a stăruit să se voteze o lege prin care s'a luat de către stat moșiile mănăstirești, stăpânite de Greci. A voit după aceea să mai treacă încă două legi: una prin care se împroprietăreau țărani și alta prin care li se da drepturi mai întinse la vot. Adunarea fiind protivnică nu atât legilor aduse, cât Ministrului Kogălniceanu, n'a voit să le voteze. Domnitorul a dizolvat (desființat) atunci adunarea și a dat dela sine o nouă Constituție țării, *Statutul* (Această faptă e cunoscută în istorie sub numele de *lovitura de stat* dela 2 Mai 1864). Acest statut a fost apoi recunoscut și de către Marile Puteri. Prin el se înființă 2 corpuri legiuitoare: cameră și senat. Legile le pregătiă domnitorul cu ajutorul unui sfat (consiliu de stat) Odată cu statutul acesta, Cuza a trecut și o lege electorală.

La 1866, Fevruarie 11, Domnitorul Cuza a părăsit tronul. In locu-i, spre a se pune capăt neînțelegerilor dintre boeri, s'a ales domn tot prin plebiscit *Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen*, Marele Căpitan de mai târziu, care a dus la noi biruințe vitejia românească. In acelaș an, la 29 Iunie, adunarea deputaților a votat o altă *constituțiune*, împrumutată după a statului Belgian și cunoscută ca cea mai liberală și mai înaintată dintre toate constituțiile Enropei.

Aceasta este *Constituțiunea*, care se află și astăzi la temelia vieții noastre politice și pe care s'au altoit toate legile câte s'au făcut, în țara românească, în cei 42 de ani.

M. Lungianu.

POMENILE ȘI ALCOOLISMUL

«Unirea», o revistă *bisericească* din Blaj, publică într'unul din ultimele sale numere un articol în care vorbește despre chestia pomenilor. Fiindcă unele obiceiuri și credințe ale Românilor din Transilvania se potrivesc cu ale celor din Regat, socotim că va fi interesant lucru să arătăm cum se consideră acolo chestiunea.

Un obicei foarte răspândit care se întâlnește cu prilejul mai tuturor pomenilor, este și acela ca oamenii cari iau parte la pomană să bea bine. Cu cât familia mortului o fi mai cu dare de mână cu atâta se va socoti îndatorată a da mai mult de băut.

Dar e o pomană specială care se face în părțile acelea — și de sigur și la noi, dar poate în alte condițiuni — la șase săptămâni după moartea cuiva.

Rudeniile mortului duc colaci, (pâine) și vinars (rachiu) la biserică. Numărul colacilor se brodește să fie cam așa de mare, câți oameni vor fi la biserică, iar vinars de fiecare colac un decilitru.

După sfârșitul sfinteii liturghii preotul are să meargă la masă, unde sunt colacii și să facă rugăciunea morților. După ce se sfârșește rugăciunea, rudeniile mortului es cu vinarsul și cu colacii în ușa bisericii, unde așteaptă să iasă oamenii din biserică, dând fiecăruia câte un colac și un pahar de vinars. Fiecare om care a luat parte la serviciul dumnezeesc — chiar și prunci — primește câte un colac și o măsură de vinars pe care are să-l beie în ușa bisericii întru odihna mortului.

Acest obicei este împotriva credinței noastre. Biserica e loc sfânt, și prin aceea că Domnul nostru Iisus Hristos petrece deapururi pe sf. altare, biserică devine loc sfânt, unde creștinii au să se poarte cu toată cinstea, și reverința cuvenită.

Mai departe obiceiul acesta aduce și rele societății omenști propagându-se alcoolismul. Drept că cu un deci vinars nu se îmbată încă nimeni, dar totuși fiindcă se bea, chiar în locul acela

unde e știut, că oamenii au să învețe cele bune : adevărul și dreptatea, va fi spre sminteală multora. Mai ales tineretu văzând că se bea la biserică își va întipări în mintea sa că este bun lucru a bea, și va aleși orice prilej ca să poată să bea. Al doilea rău ce izvorăște din acest obicei pentru societate este că se dă îndemn celor bețivi ca să se îmbete. Este știut că sunt un fel de bețivi cari nu pot bea numai câte un pahar două deodată, ci dacă beau trebuie să se îmbete. Acest fel de oameni nu gustă băutura cu lunile însă când să aplică să bea apoi bea cu zilele. Acuma, dacă se întâmplă să fie și de aceștia la biserică, atunci când să pun pomeni, ei încă trebuie să bea întru odihna mortului căci dacă n'ar bea s'ar mâniă pe ei rudeniile mortului și ar vedeă în ținuta lor dispreț și desconsiderare. Gustând însă băutura li se irită gâtul spre băutura, trebuie să-l stâmpere. Unii ca aceștia apoi, merg dela biserică la crismă unde apoi beau până în cealaltă zi.

Credem că observările autorului acestui articol sunt drepte și merită a fi luate în seamă și — poate — discutate.

Red.

Starea agricolă a României la finele lunii Martie 1908 st. n.

Sub influența timpului foarte călduros din ultimele zece zile a lunii precedente și mai ales din primele zile ale lunii Martie, atât lucrările agricole cât și vegetațiunea au început foarte de timpuriu în această primăvară.

Pretutindenii s'au făcut în cursul acestei luni arături și semănături de primăvară cu mare activitate, afară de unele zile din a doua jumătate a lunii când ele au fost întrerupte din cauza precipitațiilor atmosferice sau a înghețurilor.

Semănăturile de toamnă au progresat mult și au înfrățit în mare parte încât de teamă de a nu crește prea mult, pe unele locuri au fost păscute de oi. Semănăturile de primăvară făcute în luna precedentă și la începutul acesteia au răsărit repede așa că până la jumătatea lunii ele erau destul de frumoase. Răcelile și frigul din ultimele săptămâni deși de lungă durată în unele părți, n'a produs stricăciuni mai nicăeri nici semănăturilor și nici pomilor a căror muguri erau aproape a se deschide. Aceste răceli au părțit puțin, mai ales în Moldova, parte din foile semănăturilor și frunzele mici ale unor arbuști care înfrunziseră. Ele au oprit însă pretutindenii prea repede dezvoltare a vegetațiunei.

La sfârșitul lunii semănăturile de primăvară de orz, ovăz, lucernă și alte nutrețuri, in, mazăre, etc., erau făcute în cea mai mare parte a țării, și se începuse la arăturile de porumb și alte semănături mai târzii.

Iarba pe câmpii a înverzit și a crescut repede; în perioada călduroasă în urmă a mai progresat prea puțin, așa că la finele

lunei numai oile găseau ce să pască pe câmpii. Vitele în general sunt slabe și în multe părți, dar mai ales în vestul Munteniei, au suferit din cauza nutrețului care se împuținase cu totul. Viile s'au desgropat mai în toată țara, acum ele se curăță și se sapă.

Mugurii la arbori, arbuști și pomi roditori se dezvoltaseră așa de mult în prima jumătate a lunii, încât la unele specii erau aproape a se desehide, iar pe alocuri chiar dăduseră flori și frunze mici; în a doua jumătate a lunii mugurii n'au mai progresat mai de loc și se găseau, în ultimele zile, în aceeași stare ca și în prima decadă.

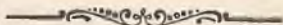
Plantațiuni de pomi și vii s'au făcut pretutindeni în tot cursul lunii.

Cu toate răcelile din urmă, starea agricolă și vegetațiunea la finele lunii erau în general satisfăcătoare pretutindeni.

Vânturile și lipsa ploilor din timpul din urmă au făcut ca pământul să se usuce repede în mare parte a țării, dar cu deosebire în Moldova unde au fost puțină apă din cursul iernei.

I. St. Murat.

Directorul Institutului Meteorologic.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Manheim (Germania)	29,35	25,90	23,60	23,90
Berlin „	27,50	26,50	24,00	21,00
Strasbnrg „	»	»	»	»
Colmar	»	»	»	»
Londra (Anglia)	21,00	17,00	16,50	15,00
Viena (Austria)	26,60	22,00	20,50	19,50
Bruxel (Belgia)	20,00	18,00	18,00	16,00
Liège „	»	»	»	»
Anvers	18,56	18,00	17,00	20,00
Budapesta (Ungaria)	25,00	22,50	20,50	16,50
Milan (Italia)	26,10	19,75	20,60	21,75
Geneva (Elveția)	23,00	22,75	20,00	20,00
New-York (America)	19,70	14,50	17,00	18,25
Chicago „	24,00	»	»	»
Paris (Franța)	22,50	17,00	18,50	17,18
Alte târguri franceze	22	17,50	17,50	17,50

Prețul cerealelor din Algeria și Tunis.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Alger	22	»	15,00	16,25
Philippeville	25	»	16,00	16,25
Constantine	25,00	»	15,00	14,00
Tunis	24,00	»	16,00	15,00

Prețul cerealelor la târgul din Brăila.

Grâul	lei 17—20,80 ct.
Porumb	» 13,40 ct.
Ovăzul	» 11—12,15 ct.
Orzoaica	» 15.
Secara	» 17,50 c.
Fasolea	» 14—15,20 ct.
Orz	» 13—14,45 ct.

Aceste prețuri sunt socotite pe suta de chilograme.

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.90—1.00	Perechea de curcani	12.00—18.00
» » porc	0.90—1.20	» » găini	2.00—3.00
» » oae	0.85	» » rațe	2.90—6.00
» » Vițel	1.10—1.25	» » găște	0.90—8.00
Crap	0.70—1.00	Kgr. brânză de burduf	2.30—2.40
Somn	1.50—2.50	» » puțină	1.30—1.60
Morun	2.00—2.50	» de unt topit	3.20—4.20
Nisetru	2.50—4.30	» » » netopit	2.50
Cegă	5.50—6.70	Suta de ouă	4.50—5.00

Lămuriri cititorilor.

Un abonat întreabă condițiile de înscriere în societatea *Steaua*. Răspundem: Să trimiteți 2 lei dacă sunteți orășan; 1 leu dacă sunteți sătean. Fiecare membru e dator în primul an să aducă și el încă doi membri noi. În schimbul cotizației membrii primesc broșurile apărute în cursul anului.

Până acum au apărut următoarele cărți care costă câte 15 bani una.

No. 1. *Din țara Basarabilor* de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la războiul pentru neatastare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apuse și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de C. Duțescu-Dutu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Mihălcescu și Victor Puiu — explicațiuni asupra slujbei bisericesti și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan cel Mare*, de Alex. Lăpădatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări streine, spre a folosi ca pilde sătenilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău, nărăvit și stricat diu pricina beției care, în urma unei în-

tâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Râscruți*, de *I. Slavici* — povestire morală, cu pilde despre cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *«Domnul Tudor» din Vlădimiri*, de *N. Iorga* — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de *Aldem* — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de *I. Russu-Șirianu* — studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de *Dr. I. Lupaș*.

Cronica Săptămânii.

Din Țară.

= Corpurile Legiuitoare au votat înființarea unui al noulea minister, care se va numi ministerul industriei și comerțului.

= Pe ziua de 1 Aprilie s'a înființat la ministerul de interne o nouă direcțiune sub numele de «Direcțiunea generală a poliției de siguranță a Statului».

= În București s'au pus bazele unei societăți cooperative de cumpărare. S'au scris peste 300.000 lei pentru fondul acestei societăți. Scopul ei este de a pune stavilă comerțului cu băuturi spirtoase, prin luarea cu arendă a tot felul de prăvălii în cari să se vândă băuturi cât mai puțin bogate în alcool și chiar a celor nealcoolice.

= După noua lege a învățământului primar, recensământul copiilor în vârstă de școală, va face în vacanța mare și anume între 1 și 15 August în com. rurale și între 10 și 20 August în cele urbane. Măsura aceasta se va pune în practică chiar în anul acesta.

= Prefecturile din țară au fost înștiințate că, de oarece pri noua lege serviciul militar s'a redus la 2 ani, anul acesta nu se mai acordă soldaților concedii spre a fi angajați de proprietari la muncile agricole.

= D. I. Mihălcescu, agregat definitiv, a fost ridicat la rangul de profesor de teologie dogmatică și simbolică la facultatea de teologie din București.

= Din cauza prea marelui număr de dezertori ruși, cari trec în mod fraudulos Prutul, poliția din Galați a făcut un raport ministerului de interne, cerând să dispună întărirea pazei graniței dinspre Rusia.

= S'a făcut alegerea celor 3 noi membri în locurile vacante ai secțiunii literare dela Academia Română.

Au fost aleși d-nii: Niculae Gane, Duiliu Zamfirescu și Andrei Bârșan (Brașov), în locul decedaților B. P. Hașdeu, D. C. Olănescu, și Iosif Vulcan.

= Ministerul Instrucțiunii a intervenit la acela al Lucrărilor Publice ca să acorde reducere de 50%, învățătorilor și preoților cari vor lua parte la conf. generale.

= Lefurile de 85 lei ale învățătorilor au fost readuse la 90 lei, cele de 40 lei au fost ridicate la 65 lei. Lefurile de 160 lei ale institutorilor s'au ridicat la 190 lei; cele de 200 și 205 lei, la 215 lei. Astfel sperite se vor plăti cu începere dela Octomvrie viitor.

Din Străinătate.

= Un student rutean a ucis din motive politice pe Conte Potoki, guvernatorul Galiției. Omorătorul a fost prins.

= Generalul italian Robilant a fost numit comandant al jandarmerei din Macedonia. El a plecat la Salonic să-și ia postul în primire.

= Prințul Nicolae al Muntenegrului este oaspele împăratului Nicolae al Rusiei.

Pagina glumeață.

Chipuri de bețivi.

Bețivul e tot bețiv, fie bogat, fie sărac!

Din ziare și reviste.

Râia picioarelor la pasări.

Această râe nu se ea de cât cu anevoință dela pasăre la pasăre, dar îndată ce le pignesc este greu a o înlătură, când, bine înțeles, aveau un număr mare de pasări.

Cu toate acestea, pe fie-care pasăre în parte o putem vindeca cu înlesnire în modul următor: Vărâm picioarele găinei într-o baie caldă și le ținem câteva minute până se moale cojile care sunt foarte multe pe picioarele bolnave. După aceasta, le desfacem încetișor, ca să nu dea sângele și le aruncăm în foc; apoi lăsăm să se svânteze apa de pe picioare, după aceea le ungem cu pomada Helmeric și le lăsăm 2—3 zile. După acest timp, se spală picioarele cu apă caldă și cu săpun și găina este vindecată. Dacă se întâmplă că a mai rămas în câte va puncte, se repetă din nou tratamentul.

Un mijloc mai practic și puțin obositor de a vindeca găinele de râe și a le păzi pe cele sănătoase, este și acesta: Se pune sub un șopron, din apropierea cotețelor, următoarea pulbere în care le place foarte mult găinilor să se scalde: Nisip cât se poate de mărunț, funingine cernută, cenușă de asemenea cernută și floare de pucioasă, toate puse în părți egale în mai multe gropițe sau în cutii.

Această pulbere o schimbăm din 8 în 8 zile și după câteva săptămâni, toate găinele bolnave de râe se vindecă.

(«Veterinarul.»)

Data.

Cărți și reviste.

— *D. Negreanu, Curs de fizică profesat la facultatea de științe din București. Gravitatea.* Buc. 1908. Prețul 8 lei.

— *D. Negreanu, Curs de fizică profesat la facultatea de științe din București. Electricitatea statică.* Buc. 1907, prețul 5 lei.

— *D. Negreanu, Methode stroboscopique appliquée à l'étude des vitesses de rotation de deux disques qui tournent en sens contraire.* Buc. 1808.

— A apărut No. 324—325 din «Biblioteca pentru toți» cuprinzând: *București-Cairo, note de călătorie de d-r C. I. Istrati.*

Prețul 60 bani. De vân are la toate librăriile din țară. Catalogul complet al «Bibliotecii pentru toți» a se cere Libr. Alcalay la București.

— Se aduce la cunoștința publică că Luni 7/20 Aprilie a. c. se vor trage la sorți scrisuri funciare rurale pentru un capital de Lei 1.662.200 din care:

Scrisuri funciare rurale 4% — a 18 tragere — Lei 145.000 și

Scrisuri funciare rurale 5% — a 53-a tragere — Lei 1.517.200. —

Tragerea la sorți se va face în ședință publică, la ora 3 p. m. în localul Primei Societăți de Credit Funciar Român din București, strada Colței No. 27.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotizatia este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invatatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotizatia pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, Bucuresti.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membbru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Th. Iulian (București), 2 lei; C. Minulescu (București), 1 leu; Al. G. Calotescu (București), 2 lei; Al. Filimon (București), 2 lei; N. C. Mihăescu (București), 2 lei; V. G. Ștefănescu (București), 2 lei; L. Minculescu (București), 2 lei; Gh. C. Vântu (Huși), 2 lei; I. I. Atanasiu (Huși), 2 lei; Dr. Spiridon Hobincu (Huși), 2 lei; C. Garofeanu (Huși), 2 lei; Dr. N. Lăptescu (Huși), 2 lei; Dr. N. Lușu (Iluși), 2 lei; Th. Th. Gheorghe (Huși), 2 lei; Atanasie Ciocan (Huși), 2 lei; I. Constantinescu (Huși), 2 lei; D. Ralle (Huși), 2 lei; Mihail Străinu (Iluși), 2 lei; I. Zelca Codreanu (Huși), 2 lei; Gh. Ionescu (Huși), 3 lei; Ionescu Ghinea (Huși), 2 lei; N. Calciu (Huși), 2 lei; Vasile Podoleanu (Huși), 2 lei; N. D. Neșțianu (Huși), 2 lei; Econ. C. Vasiliu (Huși), 2 lei; Econ. Coman Vasilescu (Huși), 2 lei; N. Nicblaescu (București), 2 lei; V. Longhin (București), 2 lei; Elena T. Petrescu (București), 2 lei; Simion C. Nena (București), 1 leu; Theodora D. Lucescu (București), 2 lei; H. Constantinescu (București), 1 leu; I. N. Ionescu (București), 1 leu; Elena Popescu (București), 2 lei; E. Manolescu (București), 2 lei; Anghel Negulescu (București), 2 lei; Ilie Vasilescu (București), 2 lei; Nae Bolintineanu (București), 1 leu; Filip Georgescu (București), 1 leu; Ilie I. Dinu (București), 2 lei; N. B. Dragomir (București), 2 lei; E. Marinescu (București), 2 lei; Apostol Dorojan (București), 1 leu; Vasile Stănculescu (București), 2 lei; Traian Anghel (București), 0.50 lei; M. Șerbănescu (București), 1 leu; G. C. Duțulescu (București), 1 leu; D. Popescu (București), 2 lei; N. R. Stanciu (București), 1 leu; Ianču Georgescu (București), 1 leu; I. Borsescu (Valea Dragului), 1 leu; Stan G. Iubită (Bila-Cămineasca), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 300, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1813.

(Va urma în numărul viitor).

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Socce & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «*Călăuza stuparului*» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăruiesc mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cărmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de uleie: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite

— *Călăuza practică legală și exactă a măsurătoarei ogoarelor, după noile măsuri metrice, pe înțelesul tuturor și absolut necesară agricultorilor și agenților administrativi* la noile legi a tocmelilor agricole, întocmită de o asociație de ingineri.

Se trimite franco recomandat de librarul editor Nicolai A. Petroff din orașul Bârlad cu prețul de lei 3,25.

— *Sădirea și cultivarea viei* de Nicolae Pop, profesor, un volum de aproape 200 pagine, coprinzând bogate ilustrațiuni, foarte trebuincioasă tuturor podgorenilor. Prețul 2 Koroane. De vânzare la tipografia Seminarului Arhidiecezan din Blaj (Ungaria).

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Machintosh Rate, "
G. I. Goschen "
Vicentele Duncannon "
E. W. H. Barry "
Robert Hamilton Lang "
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes "

Directori: { C. A. Stolz
 E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalidern, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.638 74
Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842 64

Total în aur Lei 7.052.531 34
Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra în cediului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt permise în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanța generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.